

דרש **עולא רבה** אפיתחא דבי נשיאה מאי דכתיב: (תהילים קלח) "יודוך ה' כל מלכי ארץ כי שמעו אמרי פיך?" "מאמר פיך" לא נאמר אלא "אמרי פיך!" בשעה שאמר הקב"ה: (שמות כ) "אנכי" "ולא יהיה לך" אמרו אומות העולם: "לכבוד עצמו הוא דורש!" כיון שאמר: (שמות כ) "כבד את אביך ואת אמך" חזרו והודו למאמרות הראשונות.

רבא אמר: מהכא (תהילים קיט) "ראש דברך אמת." "ראש דברך" ולא "סוף דברך"? אלא "מסוף דברך" ניכר שראש דברך אמת!

בעו מיניה **מרב עולא**: עד היכן כיבוד אב ואם? אמר להם: צאו וראו מה עשה גוי אחד באשקלון ודמא בן נתינה שמו. פעם אחת בקשו חכמים פרקמטיא בששים ריבוא שכר והיה מפתח מונח תחת מראשותיו של אביו ולא ציערו.

אמר **רב יהודה** אמר **שמואל** שאלו את ר' אליעזר: עד היכן כיבוד אב ואם?

אמר להם: צאו וראו מה עשה גוי אחד לאביו באשקלון

ודמא בן נתינה שמו. בקשו ממנו חכמים אבנים לאפוד בששים ריבוא שכר ורב כהנא מתני בשמונים ריבוא והיה מפתח מונח תחת מראשותיו של אביו ולא ציערו. לשנה האחרת נתן הקב"ה שכרו שנולדה לו פרה אדומה בעדרו. נכנסו חכמי ישראל אצלו, אמר להם: יודע אני בכם שאם אני מבקש מכם כל ממון שבעולם אתם נותנין לי אלא אין אני מבקש מכם אלא אותו ממון שהפסדתי בשביל כבוד אבא.

וא"ר **חנינא**: ומה מי שאינו מצווה ועושה כך, מצווה ועושה עאכו"כ?!

דא"ר **חנינא**: גדול מצווה ועושה ממי שאינו מצווה ועושה .

אמר **רב יוסף**: מריש ה"א: מאן דהוה אמר לי הלכה כר"י דאמר: סומא פטור מן המצות-עבידנא יומא טבא לרבנן, דהא לא מיפקידנא והא עבידנא.

השתא דשמעיתא להא דא"ר חנינא: גדול מצווה ועושה יותר ממי שאינו מצווה ועושה-אדרבה! מאן דאמר לי דאין הלכה כרבי יהודה עבידנא יומא טבא לרבנן.

כי אתא רב דימי אמר: פעם אחת היה לבוש סירקון של זהב והיה יושב בין גדולי רומי ובאתה אמו וקרעתו ממנו וטפחה לו על ראשו וירקה לו בפניו ולא הכלימה.

תני **אבימי בריה דרבי אבהו**: יש מאכיל לאביו פסיוני
וטורדו מן העולם ויש מטחינו בריחים (32b) ומביאו לחיי
העולם הבא.

אמר **רבי אבהו**: כגון אבימי ברי קיים מצות כיבוד.
חמשה בני סמכי הוה ליה לאבימי בחיי אביו וכי הוה אתא
רבי אבהו קרי אבבא רהיט ואזיל ופתח ליה. ואמר: "אין
אין" עד דמטאי התם. יומא חד אמר ליה אשקיין מיא
אדאייתי ליה נמנם גחין קאי עליה עד דאיתער. איסתיעא
מילתיה ודרש אבימי (תהילים עט) "מזמור לאסף".